ECLI:LV:RIRT:2022:0311.11520093121.2.S

Krimināllieta Nr. 11520093121
Lietvedības Nr. K33-0317-22/5

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2022. gada 11. martā

Rīgas rajona tiesa
tiesnese A. Briede,
piedaloties prokuroram M. Garjānim,
aizstāvim I. Švāģerim,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu /pers. B/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā pēc Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas un 312. panta otrās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ vadīja transportlīdzekli bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības noteiktā kārtībā nav iegūtas), atrodoties alkohola ietekmē.

2021. gada 11. decembrī ap plkst. 17.55 /pers. B/ vadīja transportlīdzekli *BMW*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa /notikuma vieta/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē.

/pers. B/ izelpotajā gaisā tika konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 0,7296 promiles. /pers. B/ vadītais transportlīdzeklis *BMW* tika apturēts /adrese/.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

[2] /pers. B/ izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas.

Ar 2019. gada 17. aprīļa Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas spriedumu /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 262.[1] panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts brīvības atņemšanu uz 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. /pers. B/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 312. pantā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 2 mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, /pers. B/ noteikts sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, spriedumā noteiktajam sodam pilnībā pievienojot pamatsodu pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra sprieduma un spriedumā noteikto vieglāko papildsodu ietverot smagākajā pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra sprieduma, /pers. B/ noteikts galīgais sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 1 gadu 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem.

Ar 2019. gada 12. septembra Rīgas apgabaltiesas spriedumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedums atcelts daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, ņemot vērā Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra spriedumu un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedumu noteikto vieglāko papildsodu ietverot smagākajā pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra sprieduma, /pers. B/ galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Nolēmums stājies spēkā 2019. gada 17. oktobrī.

Nedzēstas sodāmības laikā un nepildot ar Rīgas apgabaltiesas spriedumu sodu noteikto tiesību ierobežošanas sodu, /pers. B/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28. panta pirmās daļas 5. punkta prasības un 2021. gada 11. decembrī ap plkst. 17.55 vadīja transportlīdzekli *BMW*, valsts reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, pa /notikuma vieta/ bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām (transportlīdzekļa vadīšanas tiesības ir atņemtas), atrodoties alkohola ietekmē.

/pers. B/ izelpotajā gaisā tika konstatēta minimālā alkohola koncentrācija 0,7296 promiles. /pers. B/ vadītais transportlīdzeklis *BMW* tika apturēts /adrese/.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu.

Motīvu daļa

[3] Apsūdzētais/pers. B/ tiesas sēdē pilnībā atzina sevi par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā, lūdza neveikt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā.

[4] Tiesas izmeklēšanā, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499. pantam, pierādījumu pārbaude netika izdarīta. Apsūdzētais savu vainu viņam celtajā apsūdzībā atzina pilnībā un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai. Pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas sekas tiesas sēdē izskaidrotas un apsūdzētais apliecināja, ka tās saprotamas.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina pierādīta ar visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā sakarībā, un tiesai pēc iepazīšanās ar lietas

materiāliem neradās šaubas par apsūdzētā vainu. Līdz ar to saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527. panta trešo daļu pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā netiek veikts.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. B/ izdarīja Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā un 312. panta otrajā daļā paredzētos noziedzīgos nodarījumus. Apsūdzētā noziedzīgās darbības ir pareizi kvalificētas, līdz ar ko pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

[5] Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta otrajai daļai, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību. Atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Krimināllikuma 312. panta otrās daļas sankcija paredz brīvības atņemšanu uz laiku līdz vienam gadam vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar probācijas uzraudzību, vai ar sabiedrisko darbu, vai ar naudas sodu.

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta trešajai daļai, apsūdzētais izdarīja divus mazāk smagus noziegumus.

[6] Nosakot sodu, tiesa ņem vērā, ka apsūdzētais iepriekš sodīts vairākkārt, tajā skaitā par transportlīdzekļa vadīšanu bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām, atrodoties alkohola ietekmē, un izvairīšanos no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Pēdējo reizi apsūdzētais sodīts ar Pierīgas prokuratūras 2021. gada 1. decembra prokurora priekšrakstu par sodu pēc Krimināllikuma 265. panta trešās daļas, 180. panta pirmās daļas un galīgais sods noteikts piespiedu darbs uz 160 stundām. Prokurora priekšraksts par sodu stājies spēkā 2021. gada 14. decembrī.

Ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedumu pēc Krimināllikuma 262.[1] panta pirmās daļas un 312. panta un saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, noteikts sods pēc noziedzīgu nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 5 gadiem. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu /pers. B/ noteikts galīgais sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības – brīvības atņemšana uz 1 gadu 5 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem.

Ar Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 12. septembra spriedumu Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedums atcelts daļā par galīgā soda noteikšanu saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, daļēji saskaitot piespriestos pamatsodus, ņemot vērā Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra spriedumu, un ar Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedumu noteikto vieglāko papildsodu ietverot smagākajā pēc Rīgas rajona tiesas 2018. gada 5. septembra sprieduma, /pers. B/ galīgais sods noteikts brīvības atņemšana uz 1 gadu 4 mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 gadiem 6 mēnešiem. Spriedums stājies spēkā 2019. gada 17. oktobrī. Pēc soda izciešanas no ieslodzījuma vietas atbrīvots 2020. gada 27. jūlijā (lietas 26. -32., 33.-37., 39.-40., 141.-142. lapa).

Apsūdzētais izcietis papildsoda – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – daļu no 2019. gada 18. februāra līdz 2019. gada 17. aprīlim, kas noteikts Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa spriedumā un izskaidrots paziņojumā Iekšlietu ministrijas Informācijas centram (lietas 38. lapa), tas ir, 2 mēneši, laiku no Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa sprieduma un Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2019. gada 12. septembra sprieduma spēkā stāšanās dienas 2019. gada 17. oktobra līdz aizturēšanai brīvības atņemšanas soda izpildei 2020. gada 5. aprīlim, tas, ir, 5 mēneši un 19 dienas, un laiku pēc atbrīvošanas 2020. gada 27. jūlijā līdz aizturēšanai izskatāmajā krimināllietā 2021. gada 11. decembrim, tas ir, 1 gads 4 mēneši 14 dienas. Kopā izcietis 2 gadus 3 dienas, neizciestā papildsoda daļa ir 5 gadi 5 mēneši 27 dienas.

Noskaidrots, ka apsūdzētajam nav deklarētās dzīvesvietas, pirms apcietinājuma faktiskā dzīvesvieta bija /dzīvesvietas adrese/, pirms apcietinājuma strādāja celtniecībā, ir 8 klašu izglītība, neprecējies, nav apgādājamo personu.

[7] Saskaņā ar Krimināllikuma 47. panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa abos noziedzīgajos nodarījumos atzīst vainas atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 1. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli abos noziedzīgajos nodarījumos tiesa atzīst, ka noziedzīgie nodarījumi veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par atbildību pastiprinošu apstākli Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā tiesa atzīst, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

[8] Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā, ka apsūdzētais piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas izmeklēšanā, tādējādi paātrināja krimināltiesisko attiecību noregulēšanu, proti, izmantoja savas Kriminālprocesa likuma 21. panta otrās daļas 1. punktā minētās tiesības uz sadarbību un izvēlējās vienkāršāka procesa veidu, kas pastiprina vainas atzīšanu un nožēlošanu.

Apsūdzētajam obligāti piemērojams Krimināllikuma 262. panta pirmās daļas sankcijā paredzētais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Soda mēra noteikšanā tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts atbildību mīkstinošs apstāklis un atbildību pastiprinoši apstākļi.

[9] Saprotot noziedzīgu nodarījumu kā netaisnīgumu, ko radījusi pārkāpēja darbība vai bezdarbība, ikvienā konkrētā gadījumā ir svarīgi izvēlēties un piemērot pārkāpējam tādu sodu, kas ir samērīgs un maksimāli atbilst cietušā, sabiedrības un arī pārkāpēja interesēm. Visu iesaistīto pušu interešu ievērošana ir svarīgs priekšnosacījums efektīvai krimināl sodu politikai. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, bet tiesiskais instruments, kas var mazināt ar noziedzīgo nodarījumu radītās sāpes un ciešanas, kā arī atturēt personas no pārkāpumu izdarīšanas (*A. Judins. Kriminālsods nav valsts atriebība par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Jurista vārds Nr. 11 (762), 2013. gada 19. marts*).

Aizsargājot sabiedrības drošību un atjaunojot taisnīgumu, apsūdzētajam ir jāsaņem taisnīgs, atbilstošs sods par izdarīto noziedzīgo nodarījumu. Sodam jālīdzsvaro gan apsūdzētā, gan sabiedrības intereses. Soda piemērošanai jāveicina soda prevencijas uzdevuma izpilde, jānostiprina gan vainīgās personas, gan citu personu pārliecība par nepieciešamību pildīt likumus un atturēties no noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas.

Izvērtējot noziedzīgo nodarījumu raksturu un apsūdzētā personību, kā arī lai sasniegtu Krimināllikuma 35. pantā noteikto soda mērķi – aizsargāt sabiedrības drošību, atjaunot taisnīgumu, sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, resocializēt sodīto personu un panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, un izvērtējot apsūdzētā attieksmi pret izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem, tiesa atzīst, ka apsūdzētajam piemērojams sods īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā kā to lūdza valsts apsūdzības uzturētājs.

Tiesa atzīst, ka cita sankcijā paredzētā soda veida piemērošana nebūtu vērsta uz soda mērķa sasniegšanu, jo izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem nav gadījuma raksturs. Apsūdzētais turpina pārkāpt likumus, apdraudot sabiedrisko drošību transportlīdzekļu kustības jomā un satiksmes drošību, nepildot tiesas spriedumu, vēršas pret jurisdikciju. Iepriekš noteiktie sodi nav spējuši apsūdzēto atturēt no jaunu noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

[10] Sods pēc vairākiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pilnīgi saskaitot ar šo spriedumu piespriesto sodu ar sodu, kas noteikts ar Pierīgas prokuratūras 2021. gada 1. decembra prokurora priekšrakstu par sodu, jo pēc prokurora priekšraksta par sodu spēkā stāšanās konstatēts, ka apsūdzētais vainīgs vēl citos noziedzīgos nodarījumos, ko izdarījis pirms minētā prokurora

priekšraksta par sodu spēkā stāšanās. Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu soda laikā ieskaitāms izciestais sods pēc Pierīgas prokuratūras 2021. gada 1. decembra prokurora priekšraksta par sodu, tas ir, 8 piespiedu darba stundas. Ar prokurora priekšrakstu par sodu /pers. B/ sodīts ar piespiedu darbu uz 160 stundām, tādējādi izciešamas 152 stundas.

Tiesa ņem vērā Krimināllikuma pārejas noteikumu 24. punktā noteikto, ka soda veida – piespiedu darbs – jaunais nosaukums "sabiedriskais darbs" ir izmantojams, pieņemot nolēmumus par soda piemērošanu arī par tādiem noziedzīgiem nodarījumiem, kas izdarīti līdz 2021. gada 31. decembrim, tādējādi, nosakot sodu, Pierīgas prokuratūras 2021. gada 1. decembra prokurora priekšrakstā par sodu piemērotais sods – piespiedu darbs – norādāms ar jauno nosaukumu "sabiedriskais darbs".

Galīgais sods apsūdzētajam nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu, jo pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa sprieduma un Rīgas apgabaltiesas 2019. gada 12. septembra sprieduma spēkā stāšanās, bet pirms pilnīgas soda izciešanas, apsūdzētais izdarījis jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Šajā spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienojams neizciestais papildsods – transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana – pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa sprieduma un Rīgas apgabaltiesas 2019. gada 12. septembra sprieduma, ņemot vērā Krimināllikuma 51. panta 1.[1] daļas 2. punkta nosacījumus, ka nosakot sodu pēc vairākiem spriedumiem, sodam pievieno ne mazāk kā vienu trešdaļu no neizciestā soda, ja ir konstatēts noziedzīgu nodarījumu recidīvs, un minētā panta otro daļu, ka galīgajam sodam pēc vairākiem spriedumiem jābūt lielākam par sodu, kāds noteikts par jaunu izdarītu noziedzīgu nodarījumu, kā arī par neizciestā soda daļu pēc iepriekšējā sprieduma.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta 2.[1] daļu sabiedriskā darba izpilde uzsākama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas.

[11] Apsūdzētajam 2021. gada 13. decembrī piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums (lietas 51.-57. lapa) – atstājams negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai, saglabājoties Kriminālprocesa likuma 272. panta pirmajā daļā noteiktajam apcietināšanas pamatam, atzīstot, ka cita drošības līdzekļa piemērošana nevar nodrošināt, ka apsūdzētais neizvairīsies no sprieduma izpildes.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu soda laikā /pers. B/ ieskaitāms aizturēšanā un apcietinājumā pavadītais laiks no 2021. gada 11. decembra (lietas 45. lapa) līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

[12] Lietā radušies procesuālie izdevumi, kas saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta pirmo daļu piedzenami no apsūdzētā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Tiesa nesaskata pamatu apsūdzētā atbrīvošanai no procesuālo izdevumu atlīdzināšanas pienākuma saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368. panta ceturto daļu.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 367. panta pirmās daļas 4. punktam, no /pers. B/ valsts labā piedzenami procesuālie izdevumi par aizstāves L. Bormanes sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā 65 *euro* (lietas 49.-50. lapa), par aizstāvja T. Bordāna sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā 30 *euro* (lietas 71.-73. lapa) un par aizstāvja I. Švāģera sniegto juridisko palīdzību tiesā 120 *euro* (lietas 144.-145. lapa).

[13] Krimināllietā nav lietisko pierādījumu, par kuriem būtu izlemjama rīcība, atbilstoši Kriminālprocesa likuma 240.panta pirmās daļas noteikumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 520. pantu tiesa

nosprieda

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 262. panta pirmajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem;

atzīt /pers. B/ par vainīgu Krimināllikuma 312. panta otrajā daļā paredzētajā noziedzīgajā nodarījumā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta pirmo un otro daļu, daļēji saskaitot piespriestos sodus, sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50. panta piekto daļu, pilnīgi saskaitot ar šo spriedumu piespriesto sodu ar sodu, kas piespriests ar Pierīgas prokuratūras prokurora 2021. gada 1. decembra priekšrakstu par sodu, sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, sabiedrisko darbu uz 160 (viens simts sešdesmit) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 3 (trim) gadiem, sabiedriskā darba laikā ieskaitot aizturēšanā pavadīto laiku no 2021. gada 9. septembra plkst. 17.30 līdz 2021. gada 10. septembrim, plkst. 14.20, tas ir, 8 (astoņas) sabiedriskā darba stundas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. pantu spriedumā noteiktajam sodam daļēji pievienot papildsodu, kas nav izciests pēc Rīgas pilsētas Pārdaugavas tiesas 2019. gada 17. aprīļa sprieduma un Rīgas apgabaltiesas 2019. gada 12. septembra sprieduma, un galīgo sodu /pers. B/ noteikt brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) mēnešiem, sabiedrisko darbu uz 152 (viens simts piecdesmit divām) stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 7 (septiņiem) gadiem 6 (sešiem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. panta ceturto daļu brīvības atņemšanas soda laikā ieskaitīt /pers. B/ aizturēšanā un apcietinājumā pavadīto laiku no 2021. gada 11. decembra līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Atstāt negrozītu /pers. B/ piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu – līdz sprieduma spēkā stāšanās dienai.

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā procesuālos izdevumus 65 (sešdesmit pieci) *euro* par aizstāves L. Bormanes un 30 (trīsdesmit) *euro* par aizstāvja T. Bordāna sniegto juridisko palīdzību pirmstiesas procesā, un 120 (viens simts divdesmit) *euro* par aizstāvja I. Švāģera sniegto juridisko palīdzību tiesā.

Procesuālie izdevumi par aizstāvju sniegto juridisko palīdzību iemaksājami Valsts kases kontā: saņēmējs: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22, konta Nr. LV68TREL1060001239300, maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi kriminālprocesā Nr. 11520093121, vārds, uzvārds, personas kods.

Noteikt /pers. B/ procesuālo izdevumu labprātīgas samaksas termiņu 30 dienas no tiesas sprieduma spēkā stāšanās dienas un uzlikt pienākumu iesniegt Rīgas rajona tiesas kancelejā maksājumus apliecinošus dokumentus par procesuālo izdevumu samaksu. Pēc sprieduma labprātīgas izpildes termiņa beigām nesamaksātie procesuālie izdevumi piedzenami piespiedu kārtā.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Rīgas rajona tiesā.

Pilns tiesas spriedums pieejams 2022. gada 4. aprīlī.

Rīgas rajona tiesas tiesnese A. Briede